

Beijing University of Technology

Matkaraportti

Kevät 2014

Emma Bettina Räsänen (MIMM)

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	2
HAKUPROSESSI	2
SAAPUMINEN KIINAAN	3
OPISKELU	3
KIINAN KIELI JA KULTTUURI	4
ASUMINEN	5
AKTIVITEETTEJA JA NÄHTÄVÄÄ	6
MATKUSTELU	8

JOHDANTO

Oma valmistautumiseni Kiinan vaihtoon alkoi jo muutama vuosi sitten, kun junailin Hongkongista Kiinan halki Mongoliaan ja sieltä edelleen Venäjän kautta Suomeen. Viihdyin Kiinassa ja ihastuin kiinalaiseen elämänmenoon, kulttuuriin sekä ihmisiin. Jo tuolloin päätin, että vielä jonakin päivänä palaan. Olen oleillut monessa muussa maassa, työskennellen, opiskellen tai ihan vain matkustellen joten lähtöpäätös oli helppo. Ja tiesin, että en tule kärsimään kulttuurishokista, vaan nautin vieraassa ympäristössä olemisesta. Edellisen kerran olin vaihdossa Pariisissa ja nyt halusin vaihteeksi suunnata muualle kuin Eurooppaan. Kiinassa on meneillään valtavia muutoksia ja maa on saavuttanut maailmanlaajuisesti erittäin merkittävän aseman. Koin, että tämä oli hyvä aika opiskella Kiinassa ja päästä tarkkailemaan kehittyvää tilannetta kosketusetäisyydeltä. Kiinan kulttuurin ja kielen ymmärtäminen tulee olemaan hyödyllistä myös työelämän kannalta, sillä voisin hyvinkin kuvitella asuvani muutaman vuoden Kiinassa.

HAKUPROSESSI

Hakuprosessi alkoi suunnilleen vuosi ennen vaihtoon lähtöä ja oli kohtalaisen aikaavievä, joten kaikenlaiseen paperinpyörittelyyn kannattaa varautua. Ensin on LUT:in sisäinen haku sähköisellä lomakkeella, jonka jälkeen vaihtoon valitut joutuvat vielä hakemaan erikseen kohdeyliopistoon. Osasin jo odottaa pieniä hankaluuksia tiedon saamisen suhteen, eikä koulun nettisivuilta löytyvä hakukaavake toiminut ihan ongelmitta kohdallani. Yritin myös ottaa yhteyttä koululle hakuasioihin liittyen, mutta viesteihini ei joko vastattu, tai jos vastattiin, ei vastattu esittämiini kysymyksiin. Erikoista oli myös, että hakulomakkeessa ei päässyt etenemään, ellei maksanut ”rekisteröintimaksua” luottokortilla. En kuitenkaan lannistunut tästä, vaan ajattelin asioiden hoituvan viimeistään paikan päällä. Asunnon varaamiseen oli myös oma sähköinen järjestelmänsä sekä kontaktihenkilö, jolta yritin tiedustella eri majoitusvaihtoehtoja, sillä olisin halunnut oman huoneen, en jaettua huonetta.

Tuon hakuvaiheen jälkeen itse opiskelijaviisumin hakeminen oli mutkatonta, vaikkakin hyväksymiskirjeen saapumisessa kesti kauan. Ja ilman koulun lähettämiä papereita ei tuota viisumia voi tietenkään hakea. Kannattaa olla tarkkana, että vie kaikki vaaditut dokumentit mukanaan lähetystyöhön. Olin saanut ristiriitaista tietoa vaaditusta terveystarkastuksesta, mutta ilmeisesti alle puoli vuotta maassa opiskeleva ei sitä tarvitse (ja asia hoituu tarpeen tullen myös Kiinan päässä, jos haluaa muuttaa viisumin tyyppiä tai entryjen määrää). En myöskään ottanut ylimääräisiä rokotuksia, tarkistin vain, että peruserokotukseni olivat ajan tasalla. Myös aiemmin ottamani hepatiitti A-jaB- rokotus oli vielä voimassa. Harkitsin mm. lavantautirokotetta, mutta lääkärin kanssa keskusteltuani päätin jättää väliin. Tarkoituksena oli kuitenkin olla lähinnä kaupungeissa ja yleensä lisärokotukset ovat tarpeen niille, jotka aikovat oleskella pidempiä aikoja alkeellisemmissä oloissa ja maaseudulla.

SAAPUMINEN KIINAAN

Mitä aiemmin on lentojen kanssa liikenteessä, sitä halvemmalla niitä voi löytää. Vertailin hintoja mm. Liligo:n, Ebookersin sekä Skyskannerin avulla. Halvin yhtiö oli yleensä venäläinen Aeroflot, mutta nämä lennot olivat välilaskullisia (sisältäen 14-24 h. odottelua Moskovan lentokentällä) joten varasin sitten halvimman suoran lennon Helsingistä Pekingiin Finnairilla. (n.400€) Halusin oleilla Pekingissä muutaman päivän ennen lukukauden alkua, joten varasin majoituksen ydinkeskustasta ja vietin aikaa tutustuen uuteen kotikaupunkiini. Kiinalainen uusi vuosi on vuoden tärkein juhla ja lomasezonki, jolloin Peking muuttuu kuin sotatantereeksi. Taukoamattoman ilotulituksen keskellä voi olla hankala toipua jet-lagista, sillä pauke jatkuu kaksi viikkoa, huipentuen lähes yhtä eppiseen ryskeeseen kuin uuden vuoden juhla-kauden alussa. Oli kuitenkin hauskaa päästä osallistumaan paikallisten ilonpitoon. Lomakaudesta johtuen on suositeltavaa hoitaa majoitus kuntoon ajoissa.

OPISKELU

Kiinalainen lukukausi alkaa myöhemmin, uuden vuoden juhlinnasta johtuen. Meillä opiskelu alkoi helmikuun puolessa välissä. Yliopiston lähettämässä ”infopaketissa” oli ohjeet kuinka saapua yliopistolle, myös kiinalaisin merkein kirjoitettu osoite, jos käyttää taksia. Koulu järjesti myös hintavaa kuljetuspalvelua. Olin kuitenkin jo katsonut mikä metropysäkki on lähinnä koulua, joten sinne löytäminen ei ollut hankalaa. Lukukausi startattiin orientaatioviikolla, eli lisää paperirumbaa, rekisteröintiä, valokuvausta, opiskelijakortit, kampuskierrros, tasotestit jne. Tänä aikana asiat vähitellen selvisivät, vaikkakin informaation kulkeminen tökki. Esimerkiksi lukujärjestyksiä kyselin useampaan otteeseen ja sain kuulla että ne tulevat johonkin ilmoitustaululle mahdollisesti seuraavaan iltaan mennessä, kunhan opettajat saavat ne valmiiksi.

Tällainen oli CCBC- ohjelman rakenne:

1. Mandariinikiinan opinnot: - puhutun kielen sekä kieliopin intensiivikurssit vuoropäivinä
2. Business-kurssit: -liiketoimintaympäristö Kiinassa, liiketoiminnan lailliset ulottuvuudet, liiketoiminnan johtaminen Kiinassa sekä kulttuuriopinnot

Varsinaiset oppitunnit alkoivat seuraavalla viikolla. Aamupäivät opiskelimme siis intensiivisesti kiinaa, yleensä aloitimme kahdeksalta ja lopetimme puolilta päivin. Sitten oli pitkäkö lounastauko, jolloin ehti nauttia edullisen mutta herkullisen aterian jossakin kampusalueen monista ravintoloista. Iltapäivät vietimme kulttuuria ja kauppatieteitä opiskellen. BJUT:issa kiinan opettajat olivat erittäin tehokkaita, mukavia ja innostavia, olinkin erittäin tyytyväinen kiinan kursseihin. Sitä vastoin business-kursseja pitävät professorit olivat keskenään hyvin eritasoisia. Muutama heistä piti ajankohtaisia ja mielenkiintoisia luentoja, kertoen rehellisesti myös Kiinan

ongelmista ja kyseenalaisesta politiikasta, mutta varsinkin vanhemman sukupolven professorit ilmeisesti halusivat lähinnä kiillottaa kiinakuvaa ulkomaalaisille ja heidän luennoiltaan jäi mielestäni puuttumaan juuri se mitä me ulkomaalaisina olisimme halunneet kuulla. Yksi miesprofessori myös totesi, että mitä tahansa ei täällä uskalla puhua, sillä osa luokkahuoneista oli ilmeisesti varustettu kameroilla ja kuunteluvarusteilla. Eräs toinen professori tunnusti rehellisesti: "I'm not an expert on this topic, I just speak English, that is why I'm here"

Opiskelussa paljon oli oman aktiivisuuden varassa, mutta itselleni tämä vaihto antoi valtavasti. Olin kuullut opintojen alussa puhuttavan koulun myöntämistä stipendeistä hyvillä opiskelijoille, mutta en tiennyt että oli kyse ihan mukavasta rahasummasta, joten unohdin koko asian. Lukukauden lopussa minulle selvisi, että olin yksi näistä opiskelijoista, joille oli myönnetty stipendi. (koko vaihtoporukasta kaksi stipendiä tuli Lappeenrantaan, yksi meni Japaniin.) Vielä suurempi yllätys oli, kun koulu avasi meille pankkitilit ja saimme kiinalaiset pankkikortit, varustettuna 3000 Yuanilla. Tässä oli mukava lisä matkakassaan, sillä suunnitelmissani oli roadtrip ympäri Kiinaa.

KIINAN KIELI JA KULTTUURI

Itse en ollut koskaan aiemmin opiskellut kiinaa, mutta olin tutustunut muuten maan kulttuuriin ja lueskellut hieman Kiinaa käsittelevää kirjallisuutta. Hyvää taustatietoa sain myös Asian Management-kurssilta, jota suosittelen Aasiaan vaihtoon lähteville. Tietysti olisi etulyöntiasemassa, jos olisi opiskellut kiinaa aiemmin, mutta kyllä ilman aiempia opintojakin pärjää. Tietysti opintojen tahti tuntuu rauhalliselle suomalaiselle varsinkin aluksi liian nopealta, en ole tottunut opiskelemaan uutta kieltä joka päivä ja monta tuntia putkeen kerralla. Varsinkin uusien merkien kirjoittaminen ja muistaminen oli haastavaa. Puhekieli ei ollut niin vaikeaa, mitä olin olettanut, eikä kiinan kielioppi ei ole kovin monimutkaista. Oman lisänsä tietysti tuovat toonivaihtelut, joita näin sävelkuurona oli hieman hankala oppia erottamaan. Välillä opettajat pitivät sanakokeita, lisäksi järjestettiin välikokeet lukukauden keskellä, sekä loppukokeet ainekirjoituksineen. Lisäksi kirjoitimme yliopiston lehteen vaihdostamme kertovat artikkelit. Pidin kielen opiskelusta ja oli hauska harjoitella puhumaan paikallisten kanssa jokapäiväisissä tilanteissa. Heitä tämä tuntui aina ilahduttavan kovasti.

Muutenkin vastaanotto oli lähes poikkeuksetta lämmin ja kiinnostunut, ulkomaalaisista (varsinkin valkoihoisista) pidetään. Ihmiset ovat ystävällisiä, avuliaita ja uteliaita, mutta välillä hieman ujoja. Joten on hyvä olla aloitteellinen uusien tuttavuuksien suhteen. Valitettavasti vaihtareiden kurseilla ei ollut kiinalaisia opiskelijoita, mutta tutustuin pariin paikalliseen koulun ulkopuolella. En asunut yliopistolla, vaan kiinalaisessa korttelissa, joten myös naapuruston asukkaisiin sai kontaktia. Minne tahansa menimmekään italialaisen poikaystäväni kanssa, ihmiset tervehtivät meitä sanoen "Hello hello!" tai vilkutellen iloisesti. Valmistaudu myös olemaan valokuvattavana paikallisten kanssa vähän väliä, varsinkin jos vieraillet turistikohdeissa. Suurkaupunkien asukkaat ovat tottuneempia ulkomaalaisiin, mutta maalaisille he ovat niin eksoottisia, että valokuvien ottaminen on tarpeen. Muutenkin kiinalaiset rakastavat valokuvien ottamista, erityisesti nähtävyyksien lähellä taikka luonnossa.

Elämänmeno poikkeaa meikäläisestä, eikä Kiina ole välttämättä helpoin ensimmäinen vaihtokohde. Mutta hyvällä asenteella ja järjenkäytöllä selviää. On hyvä varautua siihen, että asiat eivät aina toimi kuinka pitäisi, eivätkä asiat aina ole niin kuin ihmiset sanovat. Hyvin tärkeää kiinalaisille on kasvojen säilyttämisen konsepti, kenenkään ei tulisi joutua "noloon" tilanteeseen tai epäedulliseen valoon muiden edessä. Silti usein jos raha astuu kuvioon tai tehdään sopimusta tai muuta sitovaa, paikalliset voivat olla tiukkoja ja skarppeja. Asioista neuvottelu saattaa vaatia suomalaisen makuun hiukan jyrkkiä äänenpainoja, mutta kukaan ei kuitenkaan saa äityä huutamaan eikä loukkaamaan toista, vaan tunteet tulee pitää kurissa. Kiinassa ei yleensä saa mitään ellei pyydä, ja mikään ei tapahdu vain sen takia että sen voisi olettaa tapahtuvan. Asioihin saa liikettä ilmoittamalla tiukasti, että asia pitää hoitaa heti ja käyttäytymällä itsevarmasti. Jyrkistä äänenpainoista ja vaatimuksista huolimatta suhde henkilöön säilyy kuitenkin hyvänä, kunhan keskustelu pysyy asiallisena, eikä kumpikaan menetä malttiaan tai kasvojaan. Totuus ja valhe ovat joustavia käsitteitä kiinassa, pieniä valkoisia valheita katsotaan jopa hyvällä. Vähemmän matkustaneille vaihtareille sattuihin pieniä huijauksia, mm. he ostivat tyhjät puhelimen kuoret, kun tarkoitus oli ostaa ihan koko puhelin. Tällä kertaa itselläni kuitenkin kaikki sujui loistavasti, enkä joutunut tilanteisiin, joissa olisin tuntenut tulleeeni epärehellisesti kohdelluksi.

Täällä puhutaan paljon kiinan ihmisoikeusongelmista ja rajoitetusta yksilönvapaudesta, mutta käytännössä normaali kiinalainen voi löytää keinon tehdä lähes mitä tahansa, sillä vaikka sääntöjä on olemassa, niiden kiertämiseen on yleensä jokin nokkela keino. Kiinalainen verkostoitumissysteemi, guanxi, toimii tosielämässä ja aina on joku, joka tuntee jonkun, joka taas tuntee jonkun..ja asiat kummallisesti järjestyvät, joko lahjusten tai suhteiden avulla. Tätä yritetään kitkeä kiinalaisesta kulttuurista, varsinkin politiikasta, mutta perinteiset tavat muuttuvat hitaasti. Oletin myös kohtaavani enemmän sitä paljon (myös luennoilla) puhuttua eriarvoisuutta, mutta esimerkiksi maaseudulla matkustaessa yllätyin positiivisesti ihmisten hyvinvoinnista, missään ei tullut vastaan epätoivoista köyhyyttä. Ilauduin myös siitä, kuinka hyvin lapsia kohdeltiin, niin tyttöjä kuin poikiakin ja esimerkiksi näin heidän opiskelevan ihan omaksi ilokseen myös kesälomallaan ja myös tulevan innokkaasti esittelemään meille englanninkielen taitojaan.

ASUMINEN

Kuten jo mainitsin, koulun asuntolasta oli hieman hankala saada tietoa ennen saapumista paikalle. Nettisivuilla oli kyllä kuvaukset huoneista hintoineen, mutta itse olisin kaivannut enemmän tietoa, mm. onko mahdollista, että poikaystäväni asuisi kanssani kampuksella. Tilanne oli sen verran epävarma, että pyysin asuntotarjouksia muualtakin. Olimme varanneet mukavan ja edullisen hotellin lähes kuukaudeksi, mutta löysimmekin asunnon nopeasti ja helposti, The Beijinger-palstan kautta. (suosittelen lukemaan näitä nettisivuja tai The Beijinger- tai Time Out Beijing- lehteä, jota jaellaan Pekingin läänkkärialueiden ravintoloissa sekä baareissa, näistä löytää menovinkkejä ja muuta mukavaa)

Uusi asuntomme sijaitsi sattumalta kätevästi yhden metropysäkin/pyörämatkan päässä yliopistolta. Edellinen asukas, englantilainen nuorimies, oli tehnyt vuoden sopimuksen, mutta hänen täytyi perhesyistä lähteä aiemmin pois ja hän halusi löytää

vuokralaisen juuri viideksi kuukaudeksi. Tämä sopi täydellisesti. Asunto oli uudehkon rakennuksen kymmenennessä kerroksessa, kaikki oli siistiä ja toimivaa. Asunto oli tilava, täysin varusteltu ja edellinen vuokralainen jätti meille paljon ostamia tavaroina sekä ohjeet laskujen maksamiseen jne. käytännön informaatiota (sähkö, vesi, netti ja kaasut maksettiin kaikki eri paikoissa). Vuokraa maksoimme n.380€/kk, kahdelta hengeltä tuo ei siis ollut päätä huimaava summa. Ulkomaalaisen täytyy rekisteröityä paikalliselle poliisille asukkaaksi, tähän pyysimme apua kiinalaiselta henkilöltä. Käytännössä kukaan ei koskaan kysellyt tämänkään paperin perään. Rakennuksemme ala-aulassa parina iltana pyöri poliiseja, jotka kysyivät vain ystävällisesti mistä olemme kotoisin, jonka jälkeen toivottivat meidät tervetulleeksi Kiinaan, vilkaisematta edes passejamme.

Tunnetuin asuntojen välittäjä on Home Link, jonka toimistoja on joka korttelissa. Varteenotettava vaihtoehto saattaisi olla myös ulkomaalaisille opiskelijoille asuntoja järjestävä asuntotoimisto Beijing Buddy. Oma vuokranantajamme oli pieni paikallinen toimisto, jonka nimeä en edes muista. Jos haluaa hommata asuntoa, on suositeltavaa pyytää joku paikallinen mukaan, sillä välittäjien englannintaito on rajallista. Koska pelissä on isoja rahasummia, pitää olla myös äärimmäisen tarkkana, asuntomarkkinoilla on kaikenlaista toimijaa, eikä omista oikeuksista kiinni pitäminen ole välttämättä helppoa juuri maahan saapuneelle. Kaikista oletuksista pitää luopua, ja olettamisen sijaan kysyä miten jokin asia menee vuokrasuhteessa tai asunnon ylläpidossa.

Jos ei ole mitään huoneen jakamista ja dormielämää vastaan, suosittelen kyllä koulun asuntolaa. Tämä ratkaisu on helppo ja turvallinen. Vierailin siellä välillä, jos osallistuin iltaohjelmaan ja tunnelma oli mukava. Tietysti aikaa tulee vietettyä paljon muiden vaihtareiden kanssa, jos asuu samassa paikassa, joten suurimmalle osalle tämä tarkoitti vauhdikasta juhlintaa, jolloin kiinalaiseen elämään tutustuminen voi jäädä vähemmälle.

AKTIVITEETTEJA JA NÄHTÄVÄÄ

Peking on paikka, jossa on loputtomiin tekemistä ja näkemistä. Yhdessä lukukaudessa ei edes ehdi tutustua koko kaupunkiin. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun ostin ulkomaille matkaoppaan mukaan (Lonely Planet Beijing). Kirja oli hyödyllinen, sen avulla löytyi paikkoja, joita ei muuten olisi välttämättä löytänyt. Varsinkin kun on kyse miljoonakaupungista ja välimatkat ovat pitkiä, oli helpompi organisoida kohteiden ja karttojen avulla. Kävin lukukauden aikana kaikki kuuluisimmat nähtävyydet läpi, mutta eniten rakastin kierrellä vanhoilla kujilla, ihailen perinteistä hutong-elämää. Myös pyöräily ympäri kaupunkia ja puistoissa tapahtuvat mitä moninaisimmat aktiviteetit olivat hyvää ajanvietettä. Suosittelen lämpimästi pyörän ostoa, käytetyn hyväkuntoisen pyörän saa n.15 eurolla. Kaupungin parasta antia on tarkkailla paikallisia puuhissaan, kaduilla sattuu ja tapahtuu kaikenlaista hauskaa. Jos joskus tunsin oloni väsyneeksi, lähdin vain ulos ja sain pian taas hymyn huulilleni, kun tapahtui jotakin huvittavaa.

Tyypillisellä iltakävelyllä nähtyä mm.: monenmoista kaupustelua (mitä tahansa voi ryhtyä myymään, missä tahansa, milloin tahansa, varsinkin "kaupustelu kielletty"-kylttien edustalla) esim. akvaariokalojen myyntiä valtavissa muovipusseissa tai puhallettavissa lasten uima-altaissa monen neliökilometrin alueella, koiran- ja kissanpentuja, kalastustarvikkeita, antiikkia, huonekasveja ja mitä erilaisempia haisevia ruokalajeja improvisoiduissa grillijuhlissa kadunkulmilla, (myös jääkaapit, pakastealtaat sekä oluthanat oli kuskattu paikalle, sähköt vedettiin lähimmästä liikennevalotolpasta), riksojen perään rakennettuja puuhelloja liikenteen joukossa, vieressä pari sataa kiinalaista ja minä harrastimme perinteistä ja vuoroin modernia tanssia särisevän stereolaitteiston kera tyhjällä parkkipaikalla, miehet pelasivat palloa tai ruoskintapeliä, lapset juoksentelivat mummojen ja pappojen seassa puolialasti, parturi-kampaaja sekä pyöränkorjaaja odottelivat asiakkaita, muutama kilpaileva ulkoilmakaraoke houkutteli asiakkaita mahdollisimman kovaäänisellä laulannalla jne. jne. Aika ei todellakaan käynyt pitkäksi!

Shoppailun ystävälle Peking tarjoaa monipuolisen valikoiman oikeastaan aivan kaikkea. Toreilta ja markkinoilta taidokas tinkijä tekee loistolöytöjä, modernit ostoskeskukset ja muotiliikkeet taas ovat lähes yhtä kalliita kuin muuallakin. Itse ostin kaikenlaista tarpeellista ja teetin silmälasit ja pari kauluspaitaa sekä jakkupuvun mittojen mukaan (n. 80€, Helen Tailor, Mall 3.3, Sanlitunissa, moni muukin suomalainen asioi kyseisessä liikkeessä). Opiskelijabudjetille "turistimarkkinoita" (kuten Silk Market, jonka myyjät ovat erittäin sitkeitä tinkijöitä) paremmin sopivia kauppahalleja löytyy hieman kauempaa, esimerkiksi metrolinja 1:ltä Batong-linjaan vaihtamalla pääsee Liyuan:in markkinoille. Tuolta pysäkillä pääsee bussilla myös suurille koiramarkkinoille, joita on yritetty turhaan lopettaa viranomaisten toimesta. Rakennus oli vedetty maan tasalle, mutta myyjät olivat palanneet ja improvisoineet kojunsa pitkän kadun varrelle. Kiinassa tinkiminen on oma taiteenlajinsa ja siihen kannattaa ryhtyä vain hyvin levänneenä, jotta jaksaa ikuisuuksia kestävä neuvottelut. Kaikki keinot käyttöön, vasta kun myyjä on oikeasti pettynyt, olet maksanut vain hieman ylihintaa.

Syöminen oli mahtavaa, Pekingistä löytyy joka makuun jotakin. Bongasin monta hyvää ravintolaa, joihin palasin useampaan kertaan. Aluksi söimme ulkona lähes joka päivä, mutta vähitellen aloimme myös itse laittaa ruokaa, kotimme vieressä oli kauppatori ja suuri supermarket, joista haimme tuoreita raaka-aineita pilkkahintaan. Nautin myös kaupungin monipuolisesta kulttuuritarjonnasta, kun kerrankin opiskelijana oli varaa käydä oopperassa, sinfoniaorkesterin konserteissa, museoissa sekä teatterissa. Olin myös tyytyväinen koulun järjestämiin tapahtumiin, kävimme mm. katsomassa Pekingin oopperaa, akrobatiaa sekä vierailimme oluttehtaalla ja orgaanisella farmilla. Myös Kiinan muurille, Kiellettyyn kaupunkiin sekä muihin suosikkikohteisiin järjestettiin retkiä, mutta itse olin jo vierailut kyseisissä kohteissa aiemmin. Muurilla olin edellisen kerran kiireisen aikataulun takia käynyt Badalingissa, jonne en suosittelen menemään, sillä se on täynnä turisteja, tyrkytystä ja rihkamaa. Tällä kertaa löysimme netin ja matkaoppaan avulla täydellisen trekkailureitin muurin restauroimattomassa osassa. Sortuneen muurin ja vartiotorien sekä ympäröivän maiseman kauneudesta saimme nauttia ilman turistimassoja, koko päivän aikana törmäsimme n.5 ihmiseen. Tämä reitti lähti Xizhazin kylästä, Jiankoun kautta päättyen Mutianyu:un, josta löytyi jos jonkinmoista kulkuneuvoa takaisin Pekingiin. (jos erilainen muurikokemus kiinnostaa, suosittelen ottamaan kengät, joissa on ainakin jonkin verran pitoa.) Toinen nätti päiväretkikohde oli Lonqing Gorge, paikka jonka ei uskoisi olevan niin lähellä Pekingiä, sillä maisemat ovat niin poikkeavia.

MATKUSTELU

Itselläni ei ollut aikaa reissata ennen vaihtoa, mutta olin suunnitellut matkustavani lukukauden päätyttyä vähintäänkin Kiinassa, ja mahdollisesti lentäväni suomeen Vietnamista. Jos ennen vaihtoa meinaa reissata esim. Kaakkois-Aasiassa, kannattaa selvittää miten Kiinan viisumin haku onnistuu reissussa. Helsingissä viisumin haku hoituu muutamassa päivässä, edellyttäen, että kaikki paperit ovat kunnossa. Itse hain varmuuden vuoksi multi-entry viisumia, mutta sain kuitenkin single entry:n. Double entryä kannattaa ehkä kokeilla, jos on aikeissa poiketa välillä Kiinan ulkopuolella.

Edellisen kerran olin matkustanut kiinan halki junalla ja bussilla, joten tällä kertaa halusin toteuttaa haaveeni roadtripistä, huristellen ympäri Kiinaa ja nauttien vapaudesta, jonka vain automatkalla saavuttaa. Tämä ratkaisu ei ole kovin yleinen ulkomaalaisten keskuudessa, joten tietoa oli hyvin rajoitetusti saatavilla, mm. autonvuokraamiseen liittyen. Vaikuttaakin, että yhtenäisiä käytäntöjä ei juuri ole toimintatapojen suhteen. Ulkomaalainen tarvitsee Kiinalaisen ajokortin, jotta on oikeutettu ajamaan maassa. Väliaikaisen ajokortin olisi saanut lentokentältä poliisin palvelupisteestä, mutta tämä oikeuttaisi ajamaan vain ja ainoastaan Pekingissä.

Täten aloimme perehtyä Kiinalaisen ajokortin hankintaan. Paperinpyörytyksen, muutaman ajoneuvovirastovierailun ja hauskan kymmenen sekunnin terveystarkastuksen jälkeen ("onko sinulla kaksi jalkaa ja kaksi kättä?" – "hyvä", "näetkö tämän E kirjaimen", "oletko värisokea" – "OK") pääsimme varaamaan aikaa teoriakokeeseen. Sen sai onneksi suorittaa englanniksi, tosin kysymysten asettelu ja käännökset olivat aika hupaisia. Varsinkin poliisien käsimerkkien ja kaikkien erikoisten liikennemerkkien muistaminen oli hankalaa. Kysymyksiä oli sata ja vähintään 90 piti saada oikein. Samalla n.100 yuanin maksulla olisi saanut yrittää kaksi kertaa, mutta läpäisimme poikaystäväni kanssa helpotukseksemme testin ensiyrittämällä. Muutaman päivän päästä ajokorttimme olivat noudettavissa, hintaa itse kortille tuli n.6€ ja se on voimassa seuraavat kuusi vuotta.

Auton vuokraaminen oli myös oma tarinansa, jouduimme vaihtamaan yhtiötä, sillä ensimmäinen keksi kaikenlaisia lisäsääntöjä mm. viisumin voimassaoloon liittyen. Päädyimme sitten Avikselle ja saimme kiinanopettajani suosiollisella avustuksella hyvän kuukausivuokran ja pian allamme oli näppärä automaattivaihteinen Polo. Olimme luottaneet siihen, että saisimme vuokrattua myös navigaattorin, mutta laitetta ei saanut vaihdettua englanninkielelle, joten emme sitä ottaneet. Suunnistus olikin yksi reissun suurista haasteista, huvattoman liikennekulttuurin ja paikallisten hengenvaarallisten ajotottumusten lisäksi.

Lukukauden päätyttyä suuntasimme ensiksi pohjoiseen, nauttimaan Sisä-Mongolian rauhasta ruohotasangoilla. Ihailimme hevosia ja pieniä jurttakyliä ja pysähtelimme kuuntelemaan hiljaisuutta. Sieltä lähdimme valumaan alaspäin, Pingyao:iin, joka on kaunis UNESCO-kaupunki. Sieltä siirryimme Hua Shan- vuorelle, päätähuimaaviin maisemiin. Seikkailimme korkeuksissa n. miljoonan uhkarohkean kiinalaisen kanssa,

ja osallistuimme mitä mielenkiintoisimpiin kuvaus sessioihin kuumottavasti pystysuoran jyrkänteen keskellä. Alas selvittyämme yövyimme mukavassa perhehotellissa ja seuraavat päivät vietimme Xi'an:issa ja kaupungin lähistöllä. Kävimme myös katsomassa kuuluisaa terrakotta-armeijaa, jota kuvaa sana "underwhelming". Tavoitteena oli nauttia lisää kauniista luonnonnähtävyyksistä, joten seuraava etappi oli Jiuzhaigoun luonnonpuisto. Matkalla pysähdyimme tuntemattomissa "pikkukaupungeissa" (=miljoonakaupunkeja) ja ajelimme paljon moottoriteiden ulkopuolella ja katselimme maalaiselämää. Vierailimme myös pandakeskuksessa. Kyseiseen luonnonpuistoon johtava vuoristotie oli koko reissun uhkarohkein pätkä, sillä ilmeisesti joskus maanjäristys oli romahduttanut vuorenrinteitä. Noin puolen kilometrin välein oli valtavia järkälekasvoja tiellä ja vain yksi kapea ajokaista käytössä. Ja toinen puoli tiestä oli välillä romahtanut viereiseen rotkoon tai jokeen. Mietimme jo takaisin kääntymistä, mutta päätimme seurata paikallisia ja jatkaa eteenpäin. Erityisen pitkältä tuntuneiden kymmenen tunnin jälkeen saavuimme luonnonpuiston alueelle. Jälleen upeiden maisemien ihastelua miljoonan muun vierailijan kanssa, mutta kohde oli kyllä tuon ajomatkan arvoinen. Sitten päätimme jatkaa kauneudestaan kuuluisaan Hunanin provinssiin, tarkoituksenaamme vierailla ainakin Fenghuanin antiikkikaupungissa sekä "Avatar"-vuorilla. Yötä päivää jatkunut rankkasade ei lupailut hyvää, ja mitä syvemmälle saavuimme alueelle, meitä kohtasi surullinen näky. Kyliä ja teitä oli jäänyt veden alle ja ihmiset olivat joutuneet jättämään kotinsa. Saavuimme Fenghuaniin mutavyöryn viivyttämänä ja pysäköimme kaduilla odottavien pelastusveneiden viereen. Suurin osa kaupungista oli suljettu, sillä joki oli tulvinut useita metrejä. Pelastustyöt olivat käynnissä, Kiinan punainen risti oli teltoineen paikalla ja ihmiset auttoivat toisiaan. Emme uskaltaneet jäädä pidemmäksi aikaa, sillä vesi vaikutti uhkaavasti nousevan. Päätimme, että olisi liian riskialtista viipyä provinssissa pidempään, sillä sade ei tauonnut hetkeksikään, joten lähdimme takaisin pohjoista kohti. Pyörähdimme sitten mm. Chongqing:issa, Xiangyang:issa, Changde:ssa ja vierailimme Shaolin-munkkien temppelissä. Yhteensä ajelimme n. 8000km, aika meni liian nopeasti ja pian oli aika palauttaa ajokki Pekingiin. (Lisämaksu eri kaupunkiin palauttamisesta oli valtava.) Fiilistelyämme vielä pari päivää kotikaupungissamme, lähdimme yöjunalla kohti Hong Kongia, josta apeina lensimme takaisin Eurooppaan. Ikimuistoinen kokemus ja odotan jo seuraavaa tilaisuutta palata Kiinaan!

Jos haluat lisää vinkkejä/tietoa ennen omaa vaihtoasi, ota yhteyttä:

emma.bettinaparis@gmail.com

Ja...ONNEA MATKAAN!